

MEZŐSÉGI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI KÖZLÖNY.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 korona — fillér.
Fél évre 3 korona — fillér.
Negyed évre 1 korona 50 fillér.
Egyes szám ára — korona 24 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:

DR. HAJDU DEZSŐ
ÜGYVÉD, MOCs.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Mocs.

Hirdetéseket mérsékelt díjszabás szerint közöl
a kiadóhivatal.

Kéziratot vissza nem adunk.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK VASÁRNAP.

Sivár idők.

Aggódás az arcokon. panasz szavai a közélet légkörében. Ez kritériuma, jellemző vonása az életnek, melynek terhe meghatározott súlytal nehezedik mindenki vállára Vasárnapjaink szürkébbek, mint voltak hétköznapijaink ezelőtt. A sivárság rideg bélyege minden tárgyon, minden lelken, annak jelző oszlopai minden vonalon. A nyomasztó teher alatt feljajdul a szegény nép s a vagyonos osztály, a tekintély rovására is fennen hirdeti, fatális megadással panaszolja, hogy már-már összeesik a huzamos nyomás alatt s a latainer elem, a kereskedő és iparos osztálylyal kórusban zengi, hogy a megélhetés sora nehezebb napjainkban, mint volt valaha. Mindenki várja a rég nem látott hajnalhasadást, a megélhetési viszonyok gyors javítását s mindennapon egy fokkal mélyebbre utunk a sivárság és nyomorszekezen, melyre nem jó szántunkból s nem is meggondolatlanságból ültünk. Nemcsak a mezőségnek sorsa ez, hanem közös nyomorúság, melyből bőven kiveszi járulékát hazánk népe és más nemzetek lakossága is. Ez a megdöbentő. Ez fekszi meg lelkünket s ki-

nozza jobban, mint az ideig tartó lidércnyomás. Ez borít fátyolt a jobb jövőbe vetett remény elé. Mert ha kevés különbséggel mindenkin végig vág a sors kezében suhogó korbács, s ha nem beosztással, hanem özönként szakad mindenki nyakába — s hozzá még egyszerre — minden teher, csak a kiváltságosoknak, az okosoknak, a számítóknak adatik meg, hogy örökre el ne essenek, hogy a jobb jövőbe helyezett hitüknek valóra válását megérjék,

Előre lehetett látni, hogy sok ekszisztenciának életsorsát pecsételi meg az 1907-ik esztendő. A közterhek összecsomozódtak, összegyűltek. Valami bőséges áldás, rendkívül előnyös társadalmi, közgazdasági alakulás, ha átsegíthetett volna ezen a nagy akadályon. Ehelyett megjött a silány eredmény. Egyike a legsoványabb gabna-termésnek, takarmány mennyiségnek. Az élet piacán a beszerzési árakat nem az ember, hanem a vak véletlen szabja meg. Meg is szabta, de egyben át is huzta kalkulussainkat Régi kerékvágáson haladgattunk. Kiadásunk számlája rendesen kvadrált a bevételi napló rovataival. S most mikor nyakig elmerültünk, csak akkor kezdünk eszmélni, hogy a gazda közönségnek jövedelme

nem elég, a hivatalnok osztálynak többet kell kradnia, mint mennyi a fizetése, s az iparos elem a nyersanyagnak magasra szökött ára mellett alig tudja megkeresni a mindennapra valót. Szomorú szavak, savanyú arcok. S még azt is ide fűzhetjük, hogy a pénz foszlány, egy kitépott darab a mindennapi életben fekvő lomha, fekete felhőből. A teljes valóság metszőbb a novemberi hideg szélnél s ha soká így tart, a bizalomnak, a bizonytalan reménynek minden fakadó rügyét lefagyasztja. És mégis bizunk. Bizalmunk egyeseknek és az egyesekből tömörülő ársadalomnak enerzsiáján alapul, azon, nyugszik. Nem gazdasági alakulások kecsegtető reménye, nem a bizonytalan termés esélyei acélozzák meg lelkeinket, hanem az a gondolat, hogy társadalmunknak, körünknek mindenik egyese érzi, tudja, hogy itt csupán a takarékosság, s az igényeknek nagyarányú lefokozása segíthet. A ki a jelen sivár napjaiban nem tudta, mert nem akarta észrevenni az élet sora által elébe is dobott akadályt, ki meggondolatlanul, átmenet nélkül itt is magával hurcolja a megelőző évek, évtizedek meggondolatlan költségeit, az ilyen behunyott szemekkel indul, futó

A „Mezőségi Hírlap“ tárczája.

Resignatio.

Mit adhat az élet, mit adhat még nékem? Bimbóját, virágát, mit számomra nyitott. Sebbel-lobbal csaknem egy szálíg letéptem; Egy-két hervadt rózsát, a mi van még itt-ott. Egy cseppet sem bánom, ha holnap meghalok:

Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

Oda van örökre a boldogító hit; Alomképpé vált a boldogság, szerelem; Ideál, tudásvágy többé már nem hevít, Óh! sirni sem tudok — oly fásult a lelkem! A mi csak kedves volt, elveszett, elhagyott... Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

A hit! Igen — ez volt az első áldozat. Imádság: lelkemre nem hoz már enyhülést, A mélabus ének: vigaszt többé nem ad, Orgona — harangszó: áhitatra nem készít. Hallok, hallok ígét, de hinni nem tudok: Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

Vágyva-vágytam inni tudás forrásából. Tanultam buzgón, éjjt-nappalt egyg, é téve. Meghántam vettem a lét kérdését jól, — Jártam a világot, — és az eredménye: Megtudtam: lényegben semmitsem tudhatok.

Huszonkilencz év el, öreg ember vagyok.

Ideál, — ifjú lelkemnek ragyogó csillaga Letűnt: tán gyorsabban, mint egy röpke álom.

Ma már, ha a kenyér kijut minden napra Többre nem tör vágyam — betelt ideálom. Éltem ege sötét — nincsenek csillagok, — Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

Csalóka délibáb vala a boldogság . . . Futottam utána, mert tündérfényt ígért. Már elérni véltem, s akkor illant tovább, Így ment ez örökké, — fáradtam semmiért. Ha újra kezdhethém . . . most már tisztán látok:

Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

Jártam a szerelem tündérszép kertjében, — Találtam is rózsát, — imádvá szerettem, —

Hajh! de a rózsának méreg volt kelyhében. S megmérgezte szívem, megrontotta lelkem. Hiába, hiába, — feledni nem tudok . . . Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

Mit adhat az élet, mit adhat még nékem? Bimbóját, virágát, mit számomra nyitott, — Sebbel-lobbal mohón csaknem mind letéptem.

Egy-két hervadt rózsát, a mi van még itt-ott. Egy cseppet sem bánom, ha holnap meghalok:

Huszonkilencz évvel, öreg ember vagyok.

D - ó.

Két szép csillag.

Két szép csillag egymás mellett Oly fényesen, oly ragyogón, Épen mint a te két szemed, Tündöklök be ablakomon.

Soká nézem, gondolkozom S csak későre találom el: Te vagy az én örangyalom, Ezt jelenti ez égi jel.

Vass Zsigmond.

lépésben érkezik meg ahhoz az örvényhez, melynek neve anyagi romlás. Mikor a megélhetésért folytatunk harcot, akkor a társadalmi élet hazugságaiból font sallagok után nem szabad, nem lehet kezeinket kinyújtunk. Megteheti, kinek arra is jut, de ön-maga, családja és jövője ellen vétkezik, kit a vagyoni függetlenség nem támogat e tekintetben, hanem beteges áramlat vezet s képzelt társadalmi igények túlzó kielégítését ma is kötelességének ismeri.

Takarékosság minden vonalon. Ez legyen a jelszó, mert az élet kereke nagyot fordult, s ha lomha egykedvűséggel s a régi megszokással állunk elébe, elgázolhat, maga alá ránthat.

A tó állóvíze, ha időközönként fel nem korbácsolja a szélvész, elposványosodik. A társadalmi életnek bizonyos fokban posványos területén most száguld át a tisztító vihar. Sok mindennek oda nem való, évtizedeken át behullott vagy mesterségesen bedobott limlomnak partra kell dobátania. Az élet sivárságának szélvésze süvit, hatása a lelkekig érzik.

Tehát csak öntudatosan és takarékosan s teljes odaadással álljunk a mindnyájunk portája előtt süvítő szélvész közepett. Csendes otthonunk falai között, miért ne fogyaszthatnánk egy fogással kevesebbet, mint máskor? Miért késnének elzárni azokat a nyílásokat, melyeken a penészes képű nyomor vigyorgó szemeivel bekan-dikál?

A Mezőség vízhiányának orvoslása.

Irták: Papp Károly és Pazár István

Dr Papp Károly ur, állami geologus, a következő tartalmu levélben adott engedélyt a fenti című értekezés közzétételére. Azért közlöm e levelet, mert ebből kitűnik, hogy a most megkezdett nagysármási furás, mily jelentőséggel bír. A levél a következőképen hangzik: f. hó 20-án kelt levelére válaszólag Pazár barátom nevében is szívesen beleegyezem abba, hogy a Mezőség vízhiányának orvoslásáról irt közleményünket tetszés szerint felhasználhassa becses lapjában. Egyben örömmel értesitem Szerkesztő urat, hogy javaslatom, ha kissé módosítva is, de végre mégis megvalósul. A magas pénzügyi kormány ugyanis elhatározta, hogy a sotelepek kikutatására furásokat mélyít Erdélyben. Az első pontot Lóczy Lajos egyetemi tanárral egyetértőleg a Mezőség közepére: Nagysármáson jelöltem ki. A jövő hónapban hozzá is kezd a vállalkozó a furáshoz, a mely iránt *Európa-szerte* érdeklődnek a szakemberek. Ez lesz ugyanis Erdélyben a legelső mély furás s egyben *hazánkban a legmélyebb furás.* stb.

III. Mezőség földtani szerkezete

Az erdélyrészi vidék földtani értelemben óriási medence, a melynek széleit minden oldalról ősi kőzetek határolják. Ezek az ősi kőzetek északnyugaton a Réz-Bükk-hegységben, nyugaton a Bihari-Vlegyásza,

délen a fogarasi havasok és keleten a moldvai határvédék alaphegységeiben jutnak a felszínre. A közbezárat medencének széleire óharmadkori, eocénkoru tarka agyagrétegek, majd nummulites tartalmu meszek és homokkövek telepednek. Az alsó eocénkoru tarka agyagréteg Kolozsvár és Zsibó vidékén jutnak a fölületre s innét a rájuk telepedő fiatalabb eocénkoru homokkövekkel és meszekkel együtt 15–20 fokos dűlésben a mélységbe süllyednek. Az összes eocénkoru rétegek vastagsága — Koch Antal egyetemi tanár szerint — a kolozsvári szőlőhegységben megközelíti a 6000 métert.

Szelvényünkön az eocénrétegekből csak a felső eocénkoru homokkő és durvamész képződményei látszanak, a Szent-László mellett levő Havasbűk tetőn a föld színére bukkanva. Az eocénképződményekre az oligocénkoru márgarétegek következnek, a melyeknek vastagságát a medencében legalább is 230 méterre becsüljük. Erre a zombor-szentmihályi agyagos rétegek települnek, ugyanazok, a melyek a Zsil völgyében a gazdag széntelepeket tartalmazzák s a miket újabban Koch Antal aquitániai néven a legelső miocén-emeletbe soroz. Ennek a szénalapás agyacsoporthoz a vastagságát 270 méternek vesszük. Az aquitániai emeletre a korodi és a hidalmási rétegek következnek, amiket Koch tanár az alsó-miocén, vagy osztrákosan mondva: az alsó-mediterránú n. burdigálieni emeletébe soroz. Homokos és laza homokkőves rétegek ezek, a melyek csak felső szintjeiben válnak agyagosakká. Összes vastagságuk 300 méter körül van és kavicsos rétegekben valószínűleg bő víztartók vannak. Ezekre települnek az úgynevezett mezősegi rétegek, a felső mediterrán- vagy felső miocén-korszaknak mélytengerből leülepedett képződményei.

A mezősegi rétegek az egykori dacitvulkánok tengerbe szórt hamujával, vagyis a dacittufákkal jelentkeznek, míg följebb agyagos márgákba: a mezősegi palákba mennek át, a melyek helyenként laza homokkövekkel változnak. A 2 ábra ilyen palaföltarást mutat Szászakna és Komlód között, ahol egy 40 méter mély szakadék igen szépen mutatja a vízszintesen települő pala rétegeket s ezek között a homokkőgömböket. A palák helyenként gipszkristályokat és galubersót is tartalmznak, továbbá bitumenes meszet és itt-ott barnaszéncsikokat.

A mezősegi rétegek legfontosabb képződménye azonban a kőso, a melynek telepei és tömzsei a dacittufás és gipsztelepes legelső szintáj fölött fekszenek a palás agyagmárgában, a melyet a sotelepek környezetében a bányász sósagyagnak mond. A múlt század nagy nevű sókutatói: Fichtel, Mosel és Pozsepny szerint az erdélyi kőso nem egy és ugyanazon geológiai szintájban tartozik, hanem egyrészt a Flisch-hez hasonló óharmadkori, s másrészt a dacittufa fölött új harmadkori rétegek szintájába. Ezzel szemben Koch Antal tanár kimutatta, hogy az erdélyi sotelepek mind az új harmadkorban képződtek és az összes sötömzsök a mezősegi rétegek középső szintájában esnek, jóval közelebb az alsó, mint a felső határhoz. E mellett bizonyít az is, hogy valamennyi sókibúvás és sóforrás az Erdélyrészi Medence peremén, de a mezősegi rétegek határán belül sorakozik. A sötömzsök tulajdonképen nem egyebek,

mint kúpalakuan föltolódott és összeszorított kősoarétegek, a melyeknek eredeti vastagsága tehát jóval kisebb lehetett, mint a mai sötömzsöké. A sötömzsöket a különböző sóbányákban 150–200 méter mélységig tárták föl azonban még sehol sem érték el a feküjét. A Mezőség szélén a mellékelt földtani szelvényen, látjuk a kolozsi kőso-tömzsöt. A múlt század elején élénk sóbányászat volt itt, a melyet azonban 1853-ban beszüntettek. A városkától délkeletnek levő Sósréten az 1808 és 1813 közötti években számos aknát mélyesztettek le, s itt a következő rétegeket szeltek át: 5 méterig darázs homokkő, ezalatt sárgásbarna agyag, vékony rétegekben, azután bitumenes kékesfekete agyag, a mely a kőso-tömbsöt borította. A sotelep délkeletről északnyugatnak csapott, 250 északkeleti dűlésben, s erre a sotelepre 8 aknát mélyesztettek le. A Sósréten volt a Gábor-bánya, a mely a legtisztább sót adta, a nyugati domboldalban volt a Nepomukenusz-akna 54 méter mélyre hajtvá, hosszasága 70, szélessége 20 méter volt. Sója homokkal volt keveredve, s minthogy egy kis vizesés is beletört, csakhamar abban hagyták. A „Nagybánya“ Fichtel szerint 9 méter volt, a kerülete 190 méter. A kolozsi bányát a kincstár a szamosújvári vízbetörés idején újból megnyitotta s 1867-től 1872-ig tartalékban műveltette is. Az akna szája ma is látszik, s mellette a Dörgő-tó mélységes öduja, a melynek falain kimart sóoszlopok meredeznek. A kolozsi sóbányák 1841-től 1852-ig évenként átlag 24,000 métermázsa sót termeltek, míg az újból való megnyitás után 1867-től 1872-ig évenként 1600 métermázsa sót produkáltak.

Az egykori sóbányákat környékező dombokon kékesszürke márgapalák látszanak, a melyek elmállva, sárgásbarna agyaggá változnak. A márgákban palagumók és homokkő-konkréciók csak elvétve akadnak. Kolozs magasabb részein azután a dacittufarétegek bukkannak elő, a melyek a sotelepekkel együtt meredekebb dűléssel emelkednek ki a különben nagyon lankásan lejtő mezősegi agyagmárgarétegekből. A dacittufa és brekcia, bár igen lágy kőzet és a fagynak ellent nem igen áll, mégis valódi áldás a szilárdabb kőzetekben szükkölködő vidéken; így Kolozson építőkönek s az utakra kavics gyanánt is használják.

A mezősegi rétegek Kolozstól keletre egyhangu, széleshátu dombvonulatokban terülnek el. A mezősegi rétegek összevéve, mintegy 600 méter vastagságra rúgnak. Vékony palás lapjaik a medence közepe felé nagyon lankásan 4–50 fokkal dűlnek, Budatelke és Sármás vidékén pedig csak nem vízszintesek. Ezen a tájon kell tehát a harmadkori medence közepét is keresnünk. Keletnek haladva, Teke környékén, visszafelé irányuló, tehát nyugati dőlésű rétegeket látunk. Majd Szászpénteken ismét kibukkanik a sötömzs a felszínre. A mellékletünkön vázolt szelvény, a mely délnyugatról északkeletnek halad át a mezősegen, medenczeszerű telepedést mutat. Hogy geológiailag egyetlen medence e az erdélyrészi fönsík, vagy több kisebb medenczéből áll, erre nézve még hiányoznak a részletes vizsgálatok. Ép olyan bizonytalan az is, hogy a kőso folytonos vonulatban van e még a medence mélységében, vagy pedig egyes elszigetelt tömzsök gya-

nánt rejtőzik ott. Az a tény, hogy a kőso az erdélyrészi medenczének peremén csak nem minden község határában megvan, részint szilárd alakban, részint sóforrások képében, arra utalna, hogy a medence közepében is folytonos vonulatban kell lenni a sótelepnek. Összefügg ezzel az iparilag értékes kálisók kérdése is. Ismeretes, hogy a belvizi tengerek beszáradásából legalul gipsz és anhidrittelepek keletkeznek, erre a nátriumklorid, vagyis a kőso üllepedik le, míg utoljára a könnyen oldódó magnézium és káliumkloridok, továbbá a kénsavas káli, — nátron és — magnéziasók koncentrálnak, és a kőso állandó kiválása által lassankint anyalúggá válnak, a melyből csak a teljes elpárolgáskor válik ki a szilárd tömeg.

Erdélyben az eddigi sóbányákban csak csekély nyomát találták a káliumtartalomnak, a miből Cotta Bernát geologus a múlt század közepe táján azt következtette, hogy az egykori erdélyi beltenger beszáradásakor fennmaradt anyalúg a mélyebben fekvő nagy magyar medenczébe lefolyt, s így az Alföld mélységében kell a kálisókat keresni. Ez az elmélet azonban kissé erőltetett. Az erdélyrészi fölvidék ugyanis, a legújabb kutatások szerint, a harmadkor végéig elzárt medence volt, a melynek lefolyása semerre sem levén, ott helyben kellett a kálisóknak is lerakódniuk. Hogy a medence peremén a sötömszökből nyoma is alig van a káliumkloridnak, azt könnyen megérthetjük abból, hogy a napszínre kerülő kálisók már a levegő nedvességétől is szétmállanak, s így a csapadékvíz azonnal feloldja és tovahordja azokat. Az Erdélyrészi medence közepén, a mélységben kell tehát a kálisókra kutatni, a hol a fedő mezőiségi palák megvédeheték azokat az elmosástól. Ezt az elméletet vallja Kock Antal tanár s újabban Lóczy Lajos hazánk kiváló geológusa.

(Folyt. következik.)

Vármegyei választási mozgalmak a Mezőségen. Rikre szavazzunk?

Folyó évi december hó 19-én megtartandó közgyűlésen fog megejteni az általános tisztújítás. A tisztújítás iránt igen nagy az érdeklődés, a mi természetes is, mert nem közömbös ránk nézve, hogy a következő 6 évre ki lesz a közigazgatási tisztviselőnk. Egyes állások iránt épen nagy az érdeklődés. Így a gyalui főszolgabíró állásért küzdelem lesz Gaál Elemér és Héczey között. A jelek után ítélve Gaál Elemér fog győztesen kikerülni. A mocsai, sármási, örményesi, tekei és a központi járás tulnyomó része Gaál Elemérre fog szavazni és a felső kerületből is számosan mellette vannak. Mi mezőiségi bár sajnálnók eltávozását, mert egy minden tekintetben kifogástalan, korrekt tisztviselőt veszítünk el, de azért mindnyájan kívánjuk előrehaladását, mert arra szorgalma, tudása és előzékenysége által reá szolgált.

Dr. Persián Viktor, mezőörményesi szolgabíró nyugdíjaztatása folytán, üresedésbe jött egy I. osztályú szolgabírói állás. Erre legtöbb sánsza Dr. Csiky József, mocsai szolgabírónak van, a ki szintén minden tekintetben érdemes az előléptetésre.

Ezen kívül három II. osztályú szolgabírói állás jön üresedésbe. Erre a szolgálati évek szerint legidősebb joggyakornokok

lesznek bevélasztva: Scheiner György, Gaál Ernő és Papp Alajos. Ezek közül leginkább ismerjük mi mezőiségi Scheiner Györgyöt, a ki Mocson hosszabb ideig volt gyakornok. Becsületos, pontos és alapos tisztviselőnek ösmertük, s megérdemli, hogy szavazatunkat reá adjuk.

Felhívjuk még a mezőiségi pártfogását Winkler Albert tb. szolgabíróra, aki I. osztályú árvaszéki állásra pályázik. A mezőiségieknek annál inkább támogatniok kell, mert mocsai születésű, édes atyja sokáig a mocsai járás orvosa volt. Különben is kihagadta már ő a mezőiségi szavazatát.

Szavazzunk tehát: Gaál Elemér, Dr. Csiky József, Scheiner György és Winkler Albertre. Jöjjen be minden bizottsági tag, hogy a mezőiségi jelöltek győztesen kerüljenek ki.

Egy bizottsági tag.

HIREK.

Mocs, 1907. december hó 5.

— **Hátralékos előfizetőimet** tisztelettel — az év végére — kérem, hogy a lap előfizetési díját beküldeni sziveskedjenek.

A Szerkesztő.

— **Vármegyei közgyűlés** napja most már határozottan meg van állapítva. December hó 19-én fog megtartatni a restauráló közgyűlés, a mely iránt természetesen igen nagy az érdeklődés.

— **Csöd.** Tholnay Elemér mocsai és oláhgyéresi birtokos ellen, egyik kolozsvári takarékpénztár csődöt kért, miután activái nem fedezik passiváit. A kolozsvári kir. törvényszék el is rendelte a csődöt, azonban azon feltétel alatt, ha csődöt kérő intézet 1000 kor. csödköltség előleget letétbe helyez.

— **Tűzoltó bál.** A mocsai önkéntes tűzoltó egyesület, a farsang kezdetén mulatságot kíván rendezni s az előkészítő lépéseket legközelebb meg fogja tenni.

— **Eljegyzés.** Dr. Justián Aurél, Dr. Justián Tivadar uzdiszentpéteri orvos fia, a mezőörményesi járás tiszti orvosa, nov. hó 17-én eljegyezte Ladov Julianna kisasszonyt Balosnyán.

— **Ajándék egy templom felépítésére.** Szacsavay Sándor, kolozsmegyei nagybirtokos, a monostori ev. ref. templom felépítésére 20,000 K-t adományozott, ugyanennyivel járul hozzá a templom építés költségeihez az ev. ref. egyház is, s így a monostori templom felépítése mielőbb meg fog történni.

— **Plébánia Csákgorbón.** Csákgorbón új plébánia alakult. Br. Jósika Samu volt miniszter biztosította a lelkész fizetését, a hívek pedig a kántor javadalmazását fogják fedezni.

— **Illetékes helyről vett értesülésünk van,** hogy a mocsai áll. iskolához és folytatlagosan a templomokhoz vezető út még a jövő év tavaszán kőburkolatot kap. Több bérház és üres telek van a jelzett vonalon. Bizonyára megnyugvással veszik tudomásul a szülők is, meg a templomot járó közönség is. Az alapozó munkálatok már az év folyamán befejezést nyernek.

— **Erdélyrészi országos kiállítás.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara szombaton tartott értekezletén elhatározta, hogy 1910-ben Kolozsváron országos iparkiállítást rendez. A rendező bizottságba a kormány képviselőit meghívják, alakítanak

intéző-bizottságot, szakcsoporthoz, külön reklámirozó és ünnepélyt rendező bizottságot. A tervezet kidolgozására bizottságot választottak. A határozatot megelőzőleg élénk vita folyt a felett, hogy a rendezendő országos kiállítás anyagi eredménye biztosítottak tekinthető?

— **A vetés állása** A földmívelésügyi miniszter most teszi közzé a vetés állásáról és a mezőgazdasági állapotról szóló hivatalos jelentését. A jelentés tartalma nem elégheti ki az országot, mert abból meg tudjuk, hogy a nagy szárazság igen nagy pusztítást vitt véghez az őszi vetésekben. A jelentést itt adjuk:

A hosszas száraz, szeles és helyenkint fagyos időjárást e hónap 10-ike körül tulnyomólag enyhe, csapadékos időjárás váltotta föl, de — a bár országos jellegű esőzések — habár legtöbb helyen rendkívül megkészt őszi szántás, vetési munkák folytatását lehetségessé tették — korántsem voltak elegendők. Az őszi szinylak a megelőző szárazságot, általában véve igen hiányosan keltek és gyengén fejlődtek, sok helyütt ujravetés, illetve a már bevetett őszi vetések kijavítása vált szükségessé. Egyáltalában sok még a bevetni való terület, sőt sok az olyan terület, a melyet felszántani sem voltak képesek a gazdák. Remélhető azonban, hogy a csapadékos és enyhe időjárás a vetések fejlődését, illetve a mag kelését erősen elő fogja segíteni, úgy, hogy az esetben, ha jelenlegi időjárás november hónap folyamán kitart, remélhető, hogy az őszi vetések területe kielégítő mérvben fog kiegészedni. A repce egyrészt — bár helyenkint jól türte a szárazságot — ki kellett szántani. A szőlő fedése, tengeriszár behordása fa- és trágyahordás folyamatban van. A jószág egészségi állapota kielégítő, részben még a legelőre hajtatik, hol azonban igen kevés táplálékot talál. A takarmánykészlet, melyből főlőleg csak egyes vármegyékben van, a takarékos gazdaságos beosztást teszi az idén a gazdák kötelességévé.

— **Köszönetnyilvánítás.** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter gróf Bethlen Istvánnak, aki a vajdakamarási állami eliskola cellaira telket adományozott, elismerő köszönetét nyilvánította.

Sz.: 1308—907.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tetetik, hogy a Mocs (Kolozsvármegye) községben minden évben **december 31, január 1. és 2-án** tartatni szokott országos vásár a keresk. m. kir. Minister urnak 55595—1907 sz. engedélye alapján — tekintettel az új évre — a jövő évtől kezdődőleg állandóan minden év **január 3, 4 és 5-ik napján** fog megtartatni aként, hogy a két első napon a **baromvásár**, a harmadik napon pedig a **kirakó-vásár** tartatik.

Egyben közhírré tesszük, hogy évente ezen kívül még a következő vásárok tartatnak:

1. **Virágvasárnapot megelőző napon és virágvasárnapon állatvásár. Virágvasárnap utáni napon pedig kirakóvásár.**

2. **Ó naptár szerinti áldozócsütörtököt megelőző napon és áldozócsütörtökön állatvásár, áldozócsütörtök utáni napon kirakóvásár.**

3. **Augusztus hó 16. és 17-én állatvásár, 18-án kirakóvásár.**

Közhirre tesszük továbbá, hogy a következő vásáron már a felhajtott állatok után fog helypénz szedetni, nem pedig mint eddig szokásban volt, az eladott állatok után.

Végül figyelmeztetjük a vásári közönséget, hogy a kirakó-ásári napok, bármely napra is esnek azok — tehát ünnep- és vásárnapokon is — meg fognak tartatni.

A község előljárósága.

Mocs, 19 7 szeptember hó 20. (1—2.)

Kutas Sándor,
közjegyző

Bakó János,
községi bíró.

Sz.: 5811—907.

tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A mocsai kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Hajdu Dezső ügyvéd végrehajtónak Szelezsán Vurto-lomej magyarkályáni lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 kor. 30 fill. tőke követelés és jár iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék és a mocsai kir. járásbíró területén levő magyarkályán községben és határán fekvő és a magyarkályáni 160 sz. tjkben 1113 hrsz. egész szántóra 132 kor., a 162 sz. tjkben A + 1 rsz. 1098 hrsz. egész szántóra 130 kor., a 3 rsz. 1115 hrsz. egész szántóra 70 kor., a 4 rsz. 1128, 1129 hrsz. egész belsőségre 354 kor. a 163 utjben A + 1 rsz. 1055 hrsz. kamatából végrehajtást szenvedett jutalékára 59 kor. 18 fill. és a 165 sz. tjkben A + 1 rsz. 1121 hrsz. egész legelőre 33 kor., összesen 912 kor. 18 fill. mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan 1908. február hó 14. napjának d. e. 10 órákor magyarkályán köz-égbiránál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan fentírt becsárának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a ki-

küldött kezéhez letenni avagy az 1881 évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt kiszolgáltatni

Mocs, 1907. október hó 30-án.

Torday Sándor, kir. jbiró.

Sz. 542—907.

vtó.

Árverési hirdetményi kivonat.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 1907 évi 9734 számú végzése következtében Dr. Hajdu Dezső ügyvéd által képviselt Tobiás János és társa javára, Kontl József ellen 1080 K s jár. erejéig 1907 évi aug. hó 17 én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2940 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: benzinmotor cséplővel, szóró rosta, géprúd, teljes felszerelés nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. jbiróság 1907 évi V. 360/2 számú végzése folytán és eddig összesen 136 K 17 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Keszűben Daróci István zárgondnok lakásán leendő eszközzésére 1907 évi december hó 21-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsárán alul is elfog adatni.

A mennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. c. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocs, 1907. évi november hó 27-ik napján.

Ferenczy Zoltán
kir. bir. végreh.

Szám 710—907.

telekkvi

Árverési hirdetményi kivonat

A mocsai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. ifj. Sipos Gábor ügyvéd által képviselt Kolozsvár megyei tak. pénztár végrehajtónak Dugya Gyorgye végrehajtást szenvedett elleni 1'6 K 97 fillér hátralékos tőke, ennek 1907 szeptember 9 től járó 6% kamatai és jár. iránti végrehajtási ügyében a kolozsvári kir. törvényszék és a mocsai kir. járásbíró területén levő Csehtelke községben és határán fekvő és a csehtelki 21 sz. tjkben A I. 122, 123, 148 hrsz. a. felvett faház és kertre az 1881 LX. t. c. 156 §. alapján egészben 395 K, a 22 sz. tjkben A I. 124, 125 hrsz. a. felvett faház és kertre egészben 373 K, a 221 sz. tjkben A + 349, 350 hrsz. alatt felvett szántó és kaszálónak B/8 alatti jutalékaira 37 K 44 f., az A + 282 hrsz. egész kaszálóra 375 K, az A + 396 hrsz. egész kaszálóra 13 K, az A + 589, 590 hrsz. egész kaszálóra és szántóra 126 K. és az A + 237 hrsz. egész szántóra 59 K, mint ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1907 évi december hó 30-ik napjának d. e. 10 órákor Csehtelke községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfog adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszoigáltatni.

Mocs, 1907. szeptember hó 30-án.

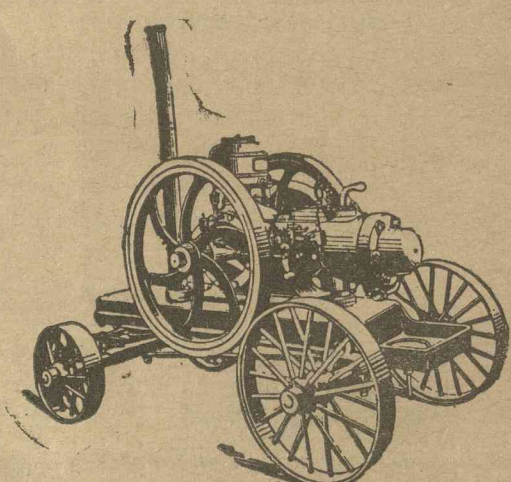
A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Torday Sándor
kir. jbiró.

Eredeti svédgyártmányu
Bolinders nyersolajmotorok és nyersolajlokomobilok.
RUNDLÖF SZABADALMA.

Ezernél több üzemben!

Ezernél több üzemben!

Üzemük a létező legolcsóbb legmegbízhatóbb. Szerkezetük szabatos, könnyen érthető, könnyen hozzáférhető, a por elől védve van.

Kezeléshez nem kell gépész. Megindítás után nem kell felg. ele.

Pénzgyőri ellenőrzés n. n. c. en.

Bármely üzemhez és bárhol használható.

Motorok 3-tól 100 lóerőig és feljebb.

Lokomobilok 5-től 20 lóerőig.

Szakszerű felvilágosításokkal, árjegyzékkel, ajánlattal és referenciákkal kívánatra díjmentesen szolgál:

Schvarcz József és Társa,
gépraktár és műszaki iroda.
BUDAPEST, V., Váci-körut 26. szám.
Távirati czim: USZÓ Budapest.

AGRARIA
Magyar Gépforgalmi Részv. Társ.

Benzinmotorok

Benzincséplők

Malomberendezések stb.

Kérjen minden gazda
árjegyzéket

Levélczim:

„AGRARIA” Budapest, Váci-út 2.